

Příloha P.214

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Podání se svým obsahem vztahuje ke konkrétnímu stavebnímu záměru. Metropolitní plán jako územní plán je obecně nástrojem koncepčním, vykazujícím určitou míru obecnosti, nikoliv realizačním. To znamená, že územní plán vytváří mj. koncepci rozvoje území a předpoklady pro možné povolení výstavby v území. o její konkrétní podobě však rozhodují správní orgány v samostatných navazujících řízeních, ve kterých lze proti konkrétním stavebním záměrům a jejich potenciálním vlivům na okolí efektivně brojit v pozici účastníka řízení. Typicky půjde o řízení o povolení záměru dle § 182 a násl. NSZ. Jak je uvedeno v rozsudku NSS ze dne 3. 10. 2023, č. j. 1 As 11/2023–52 *„samotné vymezení plochy či koridoru a stanovení podmínek pro jejich využití nemůže samo o sobě přímo zakládat, měnit či rušit práva nebo povinnosti fyzickým a právnickým osobám“*. Metropolitní plán tedy sám o sobě žádný konkrétní záměr nepovoluje.

Dle § 43 odst. 3 stavebního zákona *„územní plán ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím“*. Požadavky, které směřují vůči konkrétnímu záměru, jsou mimo podrobnost územního plánu. Takové otázky nemohou být v rámci projednávání nového Metropolitního plánu věcně posuzovány, neboť podléhají samostatným řízením stanoveným právními předpisy, čímž je zajištěno, že proces zůstává systematický, hierarchický rozdělený, přehledný a právně konzistentní.

Otázce vztahu konkrétně uvažovaných záměrů a územního plánu se věnoval např. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013–85, č. 2903/2013 Sb. NSS. Konkrétně je v bodu 59 uvedeno: *„Nejvyšší správní soud samozřejmě nemůže vyloučit, že dojde k pokusu umístit do této plochy takový záměr, jenž bude mít významné vlivy na okolí. i kdyby byl konkrétní záměr v souladu s obsahem územního plánu, neznamená to, že musí být povolen. Vlivy konkrétního záměru na okolí musí být důkladně posouzeny v územním řízení. Není vyloučeno, že konkrétním záměrem, jenž by měl být realizován v ploše č. 486, bude navrhovatelka dotčena na svém vlastnickém právu. V takovém případě jí však bude náležet postavení účastníka územního řízení a bude moci hájit svá práva konkrétními námitkami proti povaze záměru a jeho parametrům.“*

Současně uvádíme, že pořizování Metropolitního plánu je dlouhodobý a komplexní proces, jehož rozsah a struktura vyžadují systematický přístup a jasné vymezení předmětu projednávání. Zákon proto zakotvil princip koncentrace řízení, který umožňuje jasné vymezit, jaké námitky a připomínky lze v rámci projednávání posuzovat, a který se promítá i do aktuálně posuzovaného podání. Jak rovněž upozornil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 7. 2015, č. j. 8 As 47/2015 44, účelem zákonné úpravy je *„projednat územní plán efektivně a v přiměřeném čase“*. V souladu s tímto principem je v současné fázi předmětem posuzování výhradně návrh Metropolitního plánu; námitky či připomínky směřující ke konkrétním projektům nemohou být v rámci tohoto řízení věcně vypořádány.